

Hof van beroep Antwerpen, 4 februari 2016, 14de k.

Notitienummer: 2015/FGA/7S5 2015/VJ11/224

Het OPENBAAR MINISTERIE en de BURGERLIJKE PARTIJ:

Het FEDERAAL CENTRUM VOOR DE ANALYSE VAN MIGRATIESTROMEN,
BESCHERMING VAN DE GRONDRECHTEN VAN VREEMDELINGEN EN DE STRIJD
TEGEN MENSENHANDEL

Met kantoren te 1000 Brussel, Koningsstraat 138

Vertegenwoordigd door Mr. P. Q., advocaat bij de balie te Antwerpen.

tegen

A. G.

Zelfstandige,

geboren te Bixad (Roemenië) op (...) wonende te (...)

beklaagde, aanwezig en bijgestaan door Mr. K. D., advocaat bij de balie te Kortrijk

1. Ten laste gelegde feiten

a) om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben

b) om, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden

c) om, door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, dit misdrijf rechtstreeks uitgelokt te hebben

d) om hetzij door woorden in openbare bijeenkomsten of plaatsen gesproken, hetzij door enigerlei geschrift, drukwerk, prent of -zinnebeeld, aangeplakt, rondgedeeld of verkocht, te koop geboden of openlijk tentoongesteld, het feit rechtstreeks uitgelokt te hebben.

Te Lier in het arrondissement Mechelen en/of bij samenhang elders in het Rijk, tussen 1 januari 2008 en 11 mei 2011 meermaals, op niet nader te bepalen data, onder meer op 10 mei 2011,

Het misdrijf mensenhandel te hebben gepleegd, zijnde de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van een persoon, de wisseling of de overdracht van de controle over hem teneinde deze persoon aan het werk te zetten of te laten aan het werk zetten in omstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid waarbij zijn toestemming geen belang was minstens ten aanzien van:

slachtoffers zoals vermeld in navolgend proces-verbaal 1019S9/2013 dd. 06/05/2013

en:

- het misdrijf is gepleegd door misbruik te maken van de bijzonder kwetsbare toestand

waarin een persoon verkeert ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand, zijn leeftijd of ten gevolge van zwangerschap, ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken.

- met de omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd door direct of indirect gebruik te maken van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige vorm van dwang.
- van de betrokken activiteit een gewoonte wordt gemaakt.

2. Bestreden beslissing

Er werd hoger beroep ingesteld op:

- 2 februari 2015 door beklagde,
- 2 februari 2015 door het openbaar ministerie,

tegen het vonnis, op tegenspraak gewezen op 21 januari 2015 door de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Mechelen, MCI kamer (3 rechters), waarbij beslist werd als volgt:

Zegt voor recht dat de tenlastelegging dient aangepast te worden als volgt:

Te Lier in het arrondissement Mechelen en/of bij samenhang elders in net Rijk, tussen 1 januari 2008 en 11 mei 2011 meermaals, up niet nader te bepalen data, onder meer op 10 mei 2011,

Het misdrijf mensenhandel te hebben gepleegd, zijnde de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van een persoon, de wisseling of de overdracht van de controle over hem teneinde deze persoon aan het werk te zetten of te laten aan het werk zetten in omstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid, waarbij zijn toestemming van geen belang was minstens ten aanzien van

- O. D.
- T. L.
- P. L.
- V. A.
- S. I.
- N. F.
- H. S.
- S. H.
- M. G.

Veroordeelt de beklagde voor de aangepaste en bewezen verklaarde enige tenlastelegging tot een gevangenisstraf van 2 jaar en een geldboete van 9.000,00 EUR, verhoogd met 45 deciemmen en aldus gebracht op 49.500,00 EUR.

Bepaalt de duur van de gevangenisstraf waardoor de geldboete zal vervangen worden bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn vermeld in artikel 40 van het strafwetboek, op 3 maanden.

Beveelt dat de tenuitvoerlegging van dit vonnis gedurende 3 jaar zal worden uitgesteld voor wat betreft 3/4de van de hoofdgevangenisstraf en voor wat betreft 3/4de van de geldboete.

Veroordeelt de beklaagde tot de kosten van de strafvordering belopend tot heden: 56,05 euro.

Krachtens artikel 91, tweede lid van het K.B. van 28.12.1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd door het K.B. van 13 november 2012 wordt beklaagde veroordeeld tot betaling van de vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken van 51,20 euro.

Verplicht beklaagde bovendien tot betaling van een bedrag van 25 EUR bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Zegt dat dit bedrag vermeerderd wordt met 50 deciem en aldus 150 EUR bedraagt.

Verklaart verbeurd op grond van art. 42,3^e, 43bis en 433 novies Strafwetboek:

- Een vermogensvoordeel van 25.000,00 euro.

Verklaart de burgerlijke vordering van het Federaal Centrum voor de analyse van migratiestromen, bescherming van de grondrechten en de strijd tegen mensenhandel ontvankelijk en gegrond als volgt:

Veroordeelt beklaagde tot betaling aan het Federaal Centrum voor de analyse van migratiestromen, bescherming van de grondrechten en de strijd tegen mensenhandel van een morele schadevergoeding van één euro (1,00 euro), te vermeerderen met de gerechtelijke intresten aan de wettelijke intrestvoet vanaf heden tot op datum van integrale betaling, en tot betaling van de gedingkosten, in hoofde van het Federaal Centrum voor de analyse van migratiestromen, bescherming van de grondrechten en de strijd tegen mensenhandel begroot op 165,00 euro rechtsplegingsvergoeding;

Houdt de overige burgerlijke belangen ambtshalve aan.

3. Rechtspleging voor het hof

De zaak werd behandeld op de openbare zitting van 12 november 2015. Het hof heeft hierbij gehoord:

- Het Openbaar Ministerie in zijn uiteenzetting van de zaak en in zijn vordering;
- De burgerlijke partij in haar middelen ontwikkeld door Mr. P Q., advocaat bij de balie te Antwerpen die besluiten heeft neergelegd;
- De beklaagde in zijn middelen van verdediging ontwikkeld door hemzelf en Mr. D., advocaat bij de balie te Kortrijk die besluiten en een stuk heeft neergelegd.

4. Beoordeling

De naar vorm en termijn regelmatige hogere beroepen van beklaagde en van het ministerie, zijn ontvankelijk.

Het Hof actualiseert de tenlastelegging.

- gelet op de tussengekomen wijziging van artikel 433quinquies, §1, eerste lid van het Strafwetboek bij artikel 2 van de wet van 29 april 2013 (Belgisch Staatsblad op 23 juli 2013, derwijze dat hierin thans zal gelezen worden (...))
- gelet op de tussengekomen wijziging van artikel 433 septies 2° van het Strafwetboek bij artikel 31 van de wet van 26 november 2011 (Belgisch Staatsblad dd 23 januari 2012), derwijze dat de woorden " bijzonder kwetsbare positie waarin de persoon verkeerde ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand of ten gevolge van zwangerschap, ziekte dan wel eer, lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid «, worden vervangen door de woorden kwetsbare toestand waarin de persoon verkeerde ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of een geestelijk gebrek c; onvolwaardigheid",

Artikel 2 van het Strafwetboek wordt desbetreffend toegepast.

Door de voormelde actualisering worden de feiten zelf der tenlastelegging ongemoeid gelaten. De aldus in aanmerking genomen feiten zijn dezelfde als deze waarop de vervolging berust.

Betreffende het door beklagde ingeroepen beginsel " non bis in idem " .

Bij op tegenspraak gewezen arrest van het Hof van beroep te Antwerpen de dato 28 maart 2013, werd beklagde schuldig verklaard aan de hierna vermeide, hem ten laste gelegde feiten (A.1, A.2 en B).

Hij werd wegens deze, overeenkomstig artikel 65, eerste lid van het Strafwetboek, vermengde feiten veroordeeld tot een geldboete van negenmaal 600,00 euro = 5 400 00 euro (+ 45 opd) = 29.700,00 euro of een vervangende gevangenisstraf van drie maanden met uitstel van tenuitvoerlegging gedurende een periode van drie jaar, behoudens een effectief gedeelte van negenmaal 100,00 euro = 900,00 euro (+ 45 opd) = 4.950,00 euro of eer vervangende gevangenisstraf van twee maanden.

De desbetreffende feiten sub A.1, gepleegd zijnde tussen 1 juli 2011 en 26 oktober 2011, steeds met eenzelfde opzet, met een laatste feit op 25 oktober 2011, betroffen een inbreuk op artikel 175, § 3, eerste lid, 2° van het Sociaal strafwetboek, namelijk door in strijd met de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers, een buitenlandse onderdaan te hebben beloofd, tegen betaling van welke vergoeding ook, hetzij een betrekking voor hem te zoeken, hetzij hem een betrekking te bezorgen, hetzij formaliteiten te vervullen met het oog op diens tewerkstelling in België, namelijk ten aanzien van negen werknemers.

De desbetreffende feiten sub A.2, zich in de tijd situerende zoals bepaald ter zake (...) een buitenlandse onderdaan een vergoeding in welke vorm ook te hebben geëist of aangenomen, hetzij om voor hem een betrekking te zoeken, hetzij om hem een betrekking te bezorgen, hetzij om formaliteiten te vervullen met het oog op diens tewerkstelling in België, namelijk ten aanzien van negen werknemers.

De desbetreffende feiten sub B, zich in de tijd situerende zoals bepaald ter zake de voormelde feiten sub A.1, betroffen een inbreuk op artikel 5,9' van het decreet van IC december 2010 betreffende de private arbeidsbemiddeling, strafbaar gesteld zijnde bij artikel 24, 16° van

voormeld decreet, namelijk door als “bureau”, zijnde de (rechtspersoon of) natuurlijke persoon die, onder welke naam, of vorm ook. diensten verricht als vermeld in artikel 3.1° van dit decreet, zijn lasthebber of aangestelde, enige vergoeding van de werknemer te hebben, gevraagd of ontvangen, buiten de door dit decreet bepaalde voorwaarden.

In de thans voorliggende zaak wordt beklagde vervolgd wegens mensenhandel met als doel de betrokken personen aan het werk te zetten of te laten aan het werk zetten, in omstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid, en onder de verzwarende omstandigheden zoals ten tijde van de feiten voorzien in artikel 433 septies, 2°, 3° en 6° van het Strafwetboek.

Beklaagde stelt dat de feiten waarvoor hij thans wordt vervolgd, dezelfde zijn als de feiten die ten gronde lagen aan voormeld arrest van het Hof van beroep te Antwerpen de dato 28 maart 2013. Hij verwijst desbetreffend, onder meer, naar artikel 14, lid 7 van het BUPO-Verdrag (I.V.B.P.R.) en artikel 4 van het Zevende Aanvullend Protocol bij het EVRM (ten opzichte van België in werking getreden op 1 juli 2012, na ratificering bij wet van 6 maart 2007 - Belgisch Staatsblad dd. 22 juni 2012).

Het Hof kan de voormelde stelling van beklagde niet bijtreden.

Artikel 147 BUPO(- Verdrag) bepaalt dat niemand voor de tweede keer mag worden berecht of bestraft voor een strafbaar feit waarvoor hij reeds overeenkomstig de wet en het procesrecht van elk land bij einduitspraak is veroordeeld of waarvan hij is vrijgesproken.

in artikel 4.1 Zevende Aanvullend Protocol EVRM wordt bepaald dat niemand opnieuw kan worden berecht of bestraft in een strafrechtelijke procedure binnen de rechtsmacht van dezelfde Staat, voor een strafbaar feit waarvoor hij reeds onherroepelijk is vrijgesproken of veroordeeld overeenkomstig de wet en het strafprocesrecht van die Staat.

Voormelde bepalingen hebben dezelfde draagwijdte als het rechtsbeginselen “non bis in idem”, waarvan de finaliteit erin bestaat te verhinderen dat eenzelfde persoon tweemaal wordt vervolgd of veroordeeld wegens dezelfde feiten, ongeacht de juridische kwalificatie.

Het dient te gaan om identieke of substantieel dezelfde feiten, dit wil zeggen een geheel van concrete feitelijke omstandigheden met betrekking tot eenzelfde verdachte beklagden welke onlosmakelijk in tijd en ruimte met elkaar verbonden zijn.

Ongeacht de vraag of het morele element van de in casu bij de beoordeling van de problematiek aangaande het " non bis in idem" - beginsel voorliggende misdrijven (onderscheiden morele opzetten) al dan niet een onderdeel uitmaakt van het " feitelijk gegeven " (identiteit van de materiële handelingen - cfr. supra), stelt het Hof vast ö dezen voorliggende feiten, bestaande in enerzijds de hierboven weergegeven feit voorwerp van het voormelde arrest van 28 maart 2013 - zich in de tijd situerende zoals voormeld, namelijk tussen 1 juli 2011 en 26 oktober 2011 - en, anderzijds de in huidige zaak geïllustreerde feiten van mensenhandel - zich in de tijd situerende tussen 1 januari 2008 en JJ mei 2011 - niet aan te merken zijn als " identieke of substantieel dezelfde feiten ", nu zij gelet op hun respectievelijke eigen specifieke aard en op de duidelijk onderscheiden tijdsperiodes waarin de feiten der respectievelijke vervolgingen zich situeren, niet onlosmakelijk in tijd en ruimte met elkaar verbonden zijn, ook al zouden zij de opeenvolgende en

voortgezette uitvoering zijn van eenzelfde misdadig opzet.

Om de voormelde redenen is de strafvordering ten aanzien van beklaagde niet vervallen door voormeld arrest van 28 maart 2013.

Ten gronde

Door de stukken van het dossier en het onderzoek ter terechtzitting van het Hof is de schuld van beklaagde G. A., als dader aan de hem ten laste gelegde feiten (zoals initieel omschreven) bewezen, doch slechts ten aanzien van O. D. - A. (°...), T. L. (°...), P. L. (°...), V. A. (°...), S. L. (°...), N. F. (°...), S. F. (°...) en M. G. (°...).

Het Hof verwijst desbetreffend naar de oordeelkundige redengeving in het besteden vonnis (bladzijden 4 t/m 10 - rubriek III), die het Hof bijtreedt en hierbij herneemt in zoverre niet strijdig of onverenigbaar zijnde met de redengeving en/of besluitvorming in huidig arrest.

De door beklaagde in besluiten aangevoerde argumenten zijn niet van aard om zijn schuld aan de hem ten laste gelegde feiten, zoals bewezen verklaard, weg te nemen

Bestrafing

De ten laste van beklaagde bewezen verklaarde feiten zoals vermeld (...) van de veroordeling te verlenen. Deze gunst zou onvoldoende bijdragen tot de bewustwording van beklaagde dat dergelijke feiten onder geen beding kunnen getolereerd worden.

De thans vervolgde en bewezen verklaarde feiten- zoals voormeld -, die voorafgaan aan voormeld definitief arrest van het Hof van beroep te Antwerpen de dato 28 maart 2013, dat aan het Hof werd overgelegd, zijn in hoofde van beklaagde de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van eenzelfde misdadig opzet.

Voor een juiste bestraffing van al deze misdrijven samen is evenwel de reeds uitgesproken straf onvoldoende.

De hierna bepaalde (bijkomende) hoofdgevangenisstraf en effectieve geldboete, opgelegd overeenkomstig artikel 65, tweede lid van het Strafwetboek vormt, een juiste bestraffing van al deze misdrijven samen.

Beklaagde werd nog niet veroordeeld tot een criminele straf of een hoofdgevangenisstraf van meer dan 12 maanden, zodat uitstel van tenuitvoerlegging van de (bijkomende) hoofdgevangenisstraf voor een termijn van vijf jaar van aard is de verbetering van beklaagde te doen verhoppen.

De vervangende gevangenisstraf werd reeds bepaald in voormeld arrest van het Hof van beroep te Antwerpen de dato 28 maart 2013.

Er is in casu geen afdoende grond tot verbeurdverklaring van vermogensvoordelen (cfr, de schriftelijke vordering van het openbaar ministerie - stuk 927), nu te dezen niet naar eis van recht vaststaat dat de geviseerde " vermogensvoordelen" rechtstreeks uit het bewezen misdrijf zijn

verkregen (primaire vermogensvoordelen) dan wel goederen en/of waarden betreffende die in de plaats zijn gesteld van primaire vermogensvoordelen, hetzij inkomsten uit belegde voordelen betreffen.

5. Wettelijke bepalingen

Het hof houdt rekening met volgende wettelijke bepalingen, de artikelen:

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 162bis, 185, 190, 190ter, 194, 195, 199, 200, 201, 202, 203, 203bis, 210, 211, 211bis van het wetboek van Strafvordering
- 1, 2, 3, 7, 25, 31 lid 1, 33, 38, 40, 44, 45, 65 lid 2, 66, 79, 80, 433quinquies, 433septies, 433 novies van het Strafwetboek
- 1 en 8 van de wet van 29 juni 1964
- 1382 BW
- 3 en 4 van de wet van 17 april 1878
- 1022 Ger.W; wet van 21 april 2007 en K.B. van 26 oktober 2007
- 91 van het K. B. van 28 december 1950

6. Beslissing

Het hof,

Beslist op grond van de hoger vermelde redenen, binnen de perken van de hogere beroepen zoals hierna bepaald, op tegenspraak.

Ontvangt de hogere beroepen van beklaagde en van het openbaar ministerie en er recht op doende met eenparigheid van stemmen.

Actualiseert de tenlastelegging als volgt:

- gelet op de tussengekomen wijziging van artikel 433 quinquies, §1, eerste lid van het Strafwetboek bij artikel 2 van de wet van 29 april 2013 (Belgisch Staatsblad dd 23 juli 2013), derwijze dat hierin thans zal gelezen worden " ... het nemen of de overdracht ...», in plaats van " ...de wisseling of de overdracht..." en ..." met als doel het verrichten van werk of het verlenen van diensten , in omstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid ";
- gelet op de tussengekomen wijziging van artikel 433 septies, 2° van het Strafwetboek bij artikel 31 van de wet van 26 november 2011 (Belgisch Staatsblad dd. 23 januari 2012), derwijze dat de woorden " bijzonder kwetsbare positie waarin de persoon verkeerde ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand of ten gevolge van zwangerschap, ziekte dan wel een lichamenlijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid ", worden vervangen door de woorden (...)

Verklaart beklaagde G. A. schuldig als dader aan de hem ten laste gelegde feiten (zoals initieel omschreven) doch slechts ten aanzien van O. D. (°...), T. L. (°...), P. L. (°...), V. A. (°...), S. I. (°...), N. F. (°...), S. F. (°...) en M. G. (°...).

Stelt vast dat deze thans ten laste van beklaagde bewezen verklaarde feiten en de feiten betoogd

bij arrest van her Hof van beroep te Antwerpen de dato 28 maart 2013 in hoofde van beklaagde de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van eenzelfde misdadige opzet, doch dat de reeds opgelegde straf onvoldoende is voor een juiste bestraffing van al deze misdrijven samen.

Veroordeelt dienvolgens beklaagde tot een (bijkomende) geldboete van DUIZEND EUKO te vermeerderen met 45 opdecimen en alzo gebracht op VIJFDUIZEND VIJFHONDERD EURO, waarvoor de vervangende gevangenisstraf, namelijk drie maanden, reeds is bepaald in voormeld arrest van 28 maart 2013, en een hoofdgevangenisstraf van TWAALF MAANDEN, met uitstel van tenuitvoerlegging gedurende een periode van vijf jaar vanaf heden

Veroordeelt beklaagde tot ontzetting van de rechten, genoemd in artikel 31, eerste lid van het Strafwetboek voor een termijn van vijf jaar (zie tevens artikel 433 novies Strafwetboek)

Krachtens artikel 91, tweede lid van het KB van 28.12.1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd bij KB van 13.11.2012, wordt de beklaagde veroordeeld tot betaling van de vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken van 51,20 EUR, zoals laatst geïndexeerd.

Veroordeelt beklaagde tot de kosten van de strafvordering in beide aanleggen, deze voorgeschoten door de openbare partij en begroot in eerste aanleg op 56,05 euro en in hoger beroep op 127,54 euro.

Civielrechtelijk,

Verklaart de vordering van de burgerlijke partij Het Federaal Centrum voor de analyse van migratiestromen, bescherming van de grondrechten en de strijd tegen mensenhandel ontvankelijk en gegrond als volgt.

Veroordeelt beklaagde tot het betalen aan deze burgerlijke partij van de som van 1,00 euro als vergoeding voor morele schade te vermeerderen met se gerechtelijke intresten.

Veroordeelt beklaagde tot betaling van een rechtsplegingsvergoeding aan deze burgerlijke partij voor de procedure in eerste aanleg en voor de procedure in hoger beroep van telkens 165,00 euro.

Veroordeelt beklaagde tot de kosten van de burgerlijke vordering in hoger beroep deze voorgeschoten door de openbare partij (dagvaarding) en begroot op 127,54 euro (...)

VIER FEBRUARI TWEEDUIZEND EN ZESTIEN

Aanwezig;

J. J.	voorzitter,
N. V.	raadsheer,
J. S.	raadsheer,
M. T.	advocaat-generaal
M. G.	griffier.

(...)